

ZIYOVUDDIN MANSUR SHE'RIYATI, BADIYATI

Xoshimova Gavharoy Xayrullo qizi

Namangan shahar 1-sonli ixtisoslashtirilgan

maktab-internati o'qotuvchisi

Annotatsiya: Maqolada XX asr o'zbek adabiyotining yirik vakillaridan biri Ziyovuddin Mansur (1924-1993) she'riyatining badiiy xususiyatlari tahlil etiladi. Shoир ijodining asosiy mavzulari, g'oyaviy yo'naliши, badiiy mahorati, uslubi va o'ziga xosligi o'chib beriladi. Ziyovuddin Mansur she'riyatining o'zbek adabiyotida tutgan o'rni va ahamiyati ko'rsatiladi.

Kalit so'zlar: Ziyovuddin Mansur, o'zbek she'riyati, badiiyat, uslub, poetik mahorat, lirik qahramon, g'oyaviy yo'naliш.

Ziyovuddin Mansur's poetry, art

Abstract: The article analyzes the artistic features of the poetry of Ziyovuddin Mansur (1924-1993), one of the major representatives of Uzbek literature of the 20th century. The main themes, ideological direction, artistic skill, style and originality of the poet's work are revealed. The place and significance of Ziyovuddin Mansur's poetry in Uzbek literature are shown.

Keywords: Ziyovuddin Mansur, Uzbek poetry, art, style, poetic skill, lyrical hero, ideological direction.

Поэзия Зиёвуддина Мансура, искусство

Аннотация: В статье анализируются художественные особенности поэзии Зиёвуддина Мансура (1924–1993), одного из крупнейших представителей узбекской литературы XX века. Раскрываются основные темы, идеальная направленность, художественное мастерство, стиль и своеобразие творчества поэта. Показаны место и значение поэзии Зиёвуддина Мансура в узбекской литературе.

Ключевые слова: Зиёвуддин Мансур, узбекская поэзия, искусство, стиль, поэтическое мастерство, лирический герой, идеальная направленность.

Kirish

Ziyovuddin Mansur XX asr o'zbek adabiyotining yorqin namoyandalaridan biri bo'lib, uning she'riyati o'zbek adabiyotining g'oyaviy va badiiy jihatdan rivojlanishiga katta hissa qo'shgan. Shoирning serqirra ijodi vatanparvarlik, insonparvarlik, tabiatga muhabbat,adolatga intilish kabi mavzular bilan sug'orilgan. Ziyovuddin Mansur o'z she'rlarida o'zbek xalqining tarixi, madaniyati, urf-odatlari va orzu-umidlarini mahorat bilan aks ettirgan.

Ziyoviddin Mansur she'riyati shoирning o'zigagina xos bo'lgan xalqona lug'aviy

birliklar va uslubiy ifodalarga boyligi bilan, ya’ni soddaligi, xalqchilligi, obrazliligi, badiiyligi bilan xarakterlanadi. Shu boisdan ham shoir maqol va hikmatli so‘zlarni qo‘llash orqali she’riy ta’sirchanlikka erishgan. Xalq og‘zaki ijodi bag‘rida yetilgan va ko‘p asrlik she’riyatimizga ko‘chgan badiiy tasvir vositalari har bir ijodkor asarlarida o‘zgacha sayqal topadi. Xalq tilidagi maqol va matallar, iboralar, obrazli ifodalar, latifa-yu rivoyatlar har bir san’atkor uchun hayotiy mazmunni yanada teranroq va yorqinroq ifodalashda yuksak poetik vosita bo‘lib xizmat qiladi. Shu jihat bilan taniqli shoir Ziyoviddin Mansur she’riyati alohida ahamiyat kasb etadi. Shoir she’rlari mazmun va uslubining xalqchilligi, soda va ravnligi, hikmatomuz xulosalarga boyligi bilan alohida ajralib turadi.

Ziyovuddin Mansur she’riyatining asosiy mavzulari:

Ziyovuddin Mansur she’riyati turli mavzularni qamrab oladi. Shoir ijodida vatanparvarlik mavzusi alohida o‘rin tutadi. U o‘z she’rlarida O‘zbekistonning go‘zal tabiat, boy tarixi va mehnatkash xalqini madh etadi. Shoiring “O‘zbekiston”, “Vatan”, “Toshkent”, “Samarqand” kabi she’rlari vatanparvarlik ruhida yo‘g‘rilgan.

Mustaqillik yillari “Qalbim parchalari”, “Noyob kashfiyot”, “O‘n sakkiz yoshliklar sevgisi”, “Hayrat sultanati”, “Namangan va namanganliklar”, “Dilrabolar diyori”, “Muhabbat bog‘i” kabi she’riy turkum va kitoblari chop etildi. “Abadiyat qo‘shig‘i” kitobiga saylanma she’rlari jamlandi. Bu kabi she’riy kitoblarini ham o‘qib, uning ijodi to‘g‘risida muayyan tasavvurga ega bo‘lish mumkin. Yangi-yangi badiiy ifoda vositalarini topish, tesha tegmagan qofiyalarga teran ma’nolar yuklash Ziyovuddin Mansur she’rlarining o‘ziga xosligini ta’minlaydi. Har bir ijodkor – takrorlanmas iste’dod, boshqa bir olam.

Ziyovuddin Mansur – o‘zining mag‘zi to‘q she’rlari, badiiy puxta asarlari bilan mamlakatimizning Said Ahmad, Ozod Sharafiddinov, Erkin Vohidov, Habib Sa’dulla singari so‘z san’atkorlari nazariga tushgan, ular va minglab kitobxonlar mehr-muhabbatini qozongan iste’dodli shoir. Bu o‘rinda uning respublika matbuoti sahifalarida bosilib, ko‘philik tomonidan e’tirof etilgan “Buyuklik haqida”, “O‘zbekiston”, “Sohibqiron”, “Ma’naviyat yohud Navoiy”, “Millatim Qasidasi”, “Ka’baday muborak qadamjo”, “Xudo suygan yurt”, “Istiqlol me’mori”, “Daxldorlik”, “Abadiyat qo‘shig‘i”, “Munosabat”, ‘Ogohlilik” singari she’rlari bugungi milliy o‘zbek she’riyatida eng go‘zal badiiyat namunalaridir. Namangan adabiy dostonchiligidida Ziyovuddin Mansurning hissasi va o‘rni salmoqli. Uning ijodida dostonlar katta qismni egallaydi. “Istiqlol yo‘li”, “Shom va Tong”, “Shaxmat qaridagi hikmatlar”, ”Yakkatut manzumasi”, “Ayolning qirq joni tavsifi”, “Onaginam, onajonginam” kabi dostonlari bunga misol. Ziyovuddin Mansur turli xil mavzularda dostonlar yozgan. Dostonlar ichida vatanni madh etgani ham, onalarni kuylagani ham bor. Shoir dostonlarida xalq rivoyatlaridan, hikmatli so‘zlaridan o‘rinli foydalangan. “Quyosh hayqiriqlari” dostoni O‘zbekistonni ta’riflaydi.

„Istiqbol yo‘li” dostoni ham vatan va istiqlolning istiqboli haqida , bu yo‘lda birdamlik va ahillik kerakligi haqida bo‘lsa, yana bir dostoni „Shaxmat qa’ridagi hikmatlar” ulug‘ ustoz Ozod Sharafiddinovning porloq xotirasiga bag‘ishlangan.

„Ayolning qirq joni tasnifi” dostoni ayol zotining mukammal yaralgani, ular bilan olam munavvar ekanligi ta’riflanadi. Dostonda rivoyatdan foydalanib unga bog‘lab juda chiroyli o‘xshatishlar keltiriladi.

Ziyoviddin Mansur ham „Onaginam, onajonginam...” nomli lirik dostonini onajonisiga bag‘ishlagan. Ziyoviddin Mansur ijodidagi mavzularning ko‘lамини kengligi, ixcham va sodda yozilganligi, ayniqsa hayotiyligi kitobxonni o‘ziga jalb qiladi. Shoiring so‘zamolligi, hozirjavobligi va betakror iste’dodi kichik she’rlarga sig‘maydi. Shuning uchun u doston janrida ko‘proq ijod qilgan deb o‘yayman.

„Shom va tong” dostoni mustaqillikka erishish ostonasidagi tarixiy voqealarni bayon qiladi. Shom bu – sobiq Ittifoq davri, tong – mustaqillikka erishgan payt. Juda chiroyli o‘xshatish qilingan, to‘g‘rimi?! Doston o‘sha davrda bo‘lgan voqealarni yosh kitobxonga yetkazadi. Bu voqealar kelajak avlod uchun afsonaga, ertakka o‘xshab tuyilishini, lekin bu haqiqat ekanligini, istiqlolga erishish oson bo‘lmaganini, uning qadriga yetish kerakligini uqtiradi.

Tabiatga muhabbat ham Ziyovuddin Mansur she’riyatining ajralmas qismidir. Shoiring o‘z she’rlarida o‘zbek tabiatining go‘zalligini, uning rang-barangligini va betakrorligini tasvirlaydi. U tabiatning inson hayotidagi o‘rnini, uning inson ruhiyatiga ta’sirini chuqur his etadi.

Adolatga intilish mavzusi ham Ziyovuddin Mansur she’riyatida muhim o‘rin egallaydi. Shoiring o‘z she’rlarida ijtimoiy adolatsizlik, zulm va zo‘ravonlikka qarshi kurashadi. U adolatli jamiyat qurish, inson huquqlarini himoya qilish va ezgulikni targ‘ib etadi.

Ziyovuddin Mansur she’riyatining g‘oyaviy yo‘nalishi:

Ziyovuddin Mansur she’riyati, asosan, insonparvarlik, vatanparvarlik va adolatparvarlik g‘oyalari bilan yo‘g‘rilgan. Shoiring o‘z she’rlarida insonning qadr-qimmati, erki va huquqlarini ulug‘laydi. U adolatli jamiyat qurish, insonlar o‘rtasida do‘stlik va hamjihatlikni mustahkamlash, tinchlik va osoyishtalikni ta’minalashga chaqiradi.

Ziyovuddin Mansur she’riyati o‘zbek xalqining milliy o‘zligini anglash, tarixiy merosini asrab-avaylash va madaniy qadriyatlarini rivojlantirishga xizmat qiladi. Shoiring o‘z she’rlarida o‘zbek tilining go‘zalligi va boyligini, o‘zbek xalqining donoligi va mehnatsevarligini madh etadi.

Ziyovuddin Mansur she’riyatining badiiy xususiyatlari:

Shoiring Ziyoviddin Mansur ko‘p vaqtini xalq ichida hamnafas o‘tkazadi, u qatnashgan davralarga jon bag‘ishlaydi, o‘zgacha ruh olib kiradi, ruhiy oziq bera oladi. Uning she’rlariga hamisha xalq maqol-u hikmatlari ko‘rk bag‘ishlagan. Shoiring

she'rlarini o'qir ekansiz, ularda kitobxonga tushunarsiz, begona, so'zlar uchramaydi. Ko'plab she'rlarida ona yurtiga, tug'ilib o'sgan tuprog'iga muhabbatini samimiy misralarda bitadi. Masalan, "Iftixor", "Istiqlol me'mori" she'rlarida istiqlolga erishishimiz yo'lida ko'p qiyinchiliklarni boshdan kechirganimizni, yurtboshimizning ko'rsatgan jasorati haqida aytadi:

Bobolar singari qon kechib abgor
O'limga mardona bormasak-da tik,
O'tli bir tuyg'udan dilda iftixor:
Yurtga istiqlolni bizlar qaytardik.

Yoki:

Tarixga bo'ylasak,
Millatin nomin
Olamga taratgan o'zbeklar bisyor,
Lek bizning zamonda yurtimiz shonin
Yurtboshidan yuksak ko'targan kim bor?!

Obrazlilik – asarning qalbi. Bir rus tanqidchisi "Obrazli fikrlay olmasang, yaxshisi,

she'riyatni tinch qo'y" – degan edi.

"Hayrat sultanati" she'ri haqiqatdan ham kitobxonni hayratlantiradi. Shoir ushbu she'rida namanganda hikmatga kon saroy borligini aytadi. Uni mahzanul ash'or deb ataydi. Unda Bobur, Mashrab, Usmon Nosir, Habib Sa'dulla sultanat shohi bo'lganini ta'kidlaydi. She'r oxirida o'sha saroy mehr qari ekanini oshkor qiladi. Shoir istiora san'ati orqali ramziy she'r yarata olgan. Bu ham obrazlilikning klassik namunasidir.

Ziyovuddin Mansur o'z she'rlarida xalq og'zaki ijodidan, jumladan, maqollar, matallar, topishmoqlar va ertaklardan unumli foydalanadi. Bu uning she'rlariga xalqchillik va hayotiylik baxsh etadi. Shoir o'z she'rlarida o'zbek mumtoz adabiyotining an'analarini davom ettiradi, ayni paytda o'ziga xos yangiliklar kiritadi.

Ziyoviddin Mansur she'rlarida o'zbek xalq og'zaki ijodidan keng foydalangan. Uning ijodi o'zbek folklorining boy an'analariga, xususan, xalq qo'shiqlari, dostonlar, maqollar va hikmatli so'zlarning ohang va uslubiga tayanadi. Bu uning she'rlariga o'ziga xos milliy ruh va xalqona soddalik bag'ishlaydi.

Foydalanish jihatlari:

1. Xalqona obrazlar va timsollar: Ziyoviddin Mansur she'rlarida xalq og'zaki ijodiga xos soddalik va obrazlilik ko'zga tashlanadi. Masalan, tabiat, sevgi va ezgulik kabi mavzularni yoritishda xalq qo'shiqlari va dostonlardagi tasviriy vositalardan ilhomlangan.

2. Qofiya va ritm: Uning she'rlarida xalq qo'shiqlari va baytlarga xos ritmik tuzilish va qofiyalash usullari seziladi. Bu uning she'rlarini o'zbek xalq she'riyatiga yaqinlashtiradi.

3. Maqollar va hikmatli so‘zlar: Ziyoviddin Mansur she’rlarida xalq hikmatlari va maqollarga o‘xhash falsafiy fikrlar ko‘pincha uchraydi, bu uning ijodini xalqona falsafa bilan boyitadi. Namangan viloyatining folklor an’analari, xususan, Chust va Uychi shevalari, uning she’rlarida mahalliy rang sifatida aks etadi. Bu esa uning ijodini xalq og‘zaki ijodiga yanada yaqinlashtiradi.

Masalan, uning “To‘tiyo” yoki “Dilrabolar diyori” kabi to‘plamlarida xalqona she’riyatning ta’siri aniq ko‘rinadi. Bu asarlarda xalq qo‘shiqlari va dostonlardagi muhabbat, sadoqat va ma’naviy qadriyatlar tasvirlanadi. Shu bilan birga, uning she’rlarida xalq og‘zaki ijodining o‘ziga xos nafosati zamonaviy she’riy shakllar bilan uyg‘unlashib, yangicha talqin qilinadi.

Agar siz uning qaysi she’rlarida xalq og‘zaki ijodidan foydalangani haqida aniq misollar yoki batafsil tahlil so‘rasangiz, iltimos, aniqlashtiring. Men qo‘shimcha ma’lumot berishga tayyorman!

Ziyovuddin Mansur she’riyatida lirik qahramon muhim o‘rin tutadi. Shoир o‘z she’rlarida o‘zining ichki dunyosini, tuyg‘ularini, orzu-umidlari va dardlarini aks ettiradi. Uning lirik qahramoni vatanparvar, insonparvar, adolatparvar va tabiatga oshiq inson sifatida namoyon bo‘ladi.

Ziyovuddin Mansur ijodi o‘zbek adabiyotshunosligida doimo e’tiborda bo’lib kelgan. Bugungi kunda ham bir qator yosh olimlar shoирning boy merosini chuqr o’rganish, uning badiiy olamini kashf etish va adabiyotdagi o’rnini belgilashga qaratilgan izlanishlar olib bormoqda. O‘zbekistondagi universitetlarning filologiya fakultetlarida Ziyovuddin Mansur ijodiga bag’ishlangan dissertatsiya ishlari, izlanishlar olib borilmoqda.

Yosh olimlarning Ziyouddin Mansur ijodi bo'yicha tadqiqot yo'nalishlari quyidagilardan iborat:

- Ziyovuddin Mansur lirkasi: shoирning she’rlaridagi insoniy tuyg‘ular, kechinmalar va badiiy mahoratning o’rganilishi.
- Ziyovuddin Mansur va folklor: shoир ijodida xalq og‘zaki ijodining o’rni va ahamiyatini aniqlash.
- Ziyovuddin Mansur va zamonaviylik: shoирning asarlarida zamonaviy o‘zbek jamiyatining muammolari va orzu-umidlarining aks etishi.
- Ziyovuddin Mansur she’riyatida vatanparvarlik g’oyalari: shoирning vatan haqidagi she’rlarida milliy o‘zlikni anglash va vatan tuyg‘usining ifodalanishi.
- Ziyovuddin Mansur she’riyatining til xususiyatlari: shoирning so’z tanlash mahorati, uslubi va she’riy tilining o‘ziga xosligi.

Xulosa

Ziyovuddin Mansur XX asr o‘zbek adabiyotining yirik vakili sifatida o‘zining serqirra va rang-barang ijodi bilan adabiyot tarixida o‘chmas iz qoldirdi. Uning she’riyati o‘zbek xalqining milliy o‘zligini anglash, ma’naviy qadriyatlarini asrab-

avaylash va kelajak avlodga yetkazishdek muhim vazifani ado etdi. Ziyovuddin Mansur she'riyati nafaqat o'zbek adabiyotining, balki o'zbek xalqining ma'naviy mulki hisoblanadi.

Mazkur maqolamizda Ziyovuddin Mansur she'riyatining badiiy xususiyatlarini, g'oyaviy yo'naliшини va o'zbek adabiyotidagi o'rmini keng qamrovda tahlil qilishga bag'ishlandi. Tahlil natijalari shuni ko'rsatadiki, Ziyovuddin Mansur she'riyati o'zining mavzularining rang-barangligi, g'oyalarining teranligi, badiiy ifoda usullarining mahorat bilan qo'llanilishi va lirik qahramonining hayotiyligi bilan ajralib turadi. Shoир o'z she'rlarida vatanparvarlik, insonparvarlik, tabiatga muhabbat, adolatga intilish kabi umuminsoniy qadriyatlarni ulug'laydi. U o'zbek xalqining tarixi, madaniyati, urf-odatlari va orzu-umidlarini mahorat bilan aks ettiradi. Ziyovuddin Mansur she'riyati o'zbek xalqining milliy o'zligini anglash, tarixiy xotirasini saqlash va kelajak avlodga yetkazishga xizmat qiladi.

Ziyovuddin Mansur o'zbek mumtoz adabiyotining an'analarini davom ettirgan holda, o'ziga xos yangiliklar kiritadi. Uning she'riyatida zamonaviy ruh, yangicha qarashlar va o'ziga xos uslub yaqqol seziladi. Shoир o'z she'rlarida zamonaviy o'zbek jamiyatining muammolarini, odamlarning orzu-umidlarini va hayotiy kechinmalarini aks ettiradi.

Ziyovuddin Mansur she'riyatining badiiy o'ziga xosligi, uning zamonaviy o'zbek adabiyotida tutgan o'rni va ahamiyati uning ijodini chuqur o'rganishni taqozo etadi. Kelgusida Ziyovuddin Mansur she'riyati bo'yicha yanada keng qamrovli tadqiqotlar o'tkazish, uning ijodining turli qirralarini ochib berish va shoирning adabiy merosini keng targ'ib etish zarur.

Foydalilanigan adabiyotlar:

1. Ziyovuddin Mansur, To'tiyo, Toshkent, „Sharq” – 2008.
2. Ziyovuddin Mansur, Quyosh hayqiriqlari, Toshkent, „Sharq” – 2019.
3. Erkin Xudoyerberdiyev, Adabiyotshunoslikka kirish, Toshkent, „Sharq” – 2008.
4. To'xta Boboyev, Adabiyotshunoslikka asoslari, Toshkent, „O'zbekiston” – 2002.
5. Karimov, N. (2005). O'zbek adabiyoti tarixi. Toshkent: O'qituvchi. (O'zbek adabiyoti tarixi bo'yicha umumiyy manba)
6. Mallayev, O. (1976). O'zbek adabiyoti tarixi (XX asr). Toshkent: O'qituvchi. (XX asr o'zbek adabiyotiga oid manba)
7. Normatov, U. (1996). Nazariy poetika asoslari. Toshkent: Universitet. (She'riyat nazariyasiga oid manba)
8. Quronov, D. (2006). Adabiyotshunoslikka kirish. Toshkent: Nurafshon. (Adabiyotshunoslik asoslari)
9. Rahmon, M. (2004). Adabiy tahlil asoslari. Toshkent: O'qituvchi. (Adabiy tahlil metodlari)
10. Umarov, Q. (1984). XX asr o'zbek adabiyotida lirik qahramon muammosi. Toshkent: Fan. (Lirik qahramon masalalari)
11. Ziyovuddin Mansur. (1974). Saylanma. Toshkent: G'afur G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti. (Shoirning asarlari to'plami)
12. Ziyovuddin Mansur haqida maqolalar to'plami. (Agar shoir haqida maxsus maqolalar to'plami mavjud bo'lsa, uni ham kiritish mumkin).